

Ahmet Kaya'nın Mahkeme Savunması [1999]*

Sayın Mahkeme;

İddianameyi okudum. Yazılı ve ayrıntılı olarak hazırladığım savunmamda, iddianamedeki suçlamalara tek tek cevap vereceğim. Yazılı savunmamda belirttiklerim dışında soracağınız başka sorularınız olursa onları da yanıtlayacağım.

1985 yılından beri profesyonel müzisyenim. Evliyim ve biri on yedi, diğeri on iki yaşında, ikisi de öğrenci olan kızlarım var. Yüzlerce şarkı bestelemiş, birçok şarkı sözü yazmış, her yıl milyonlara varan ve milyonları aşan satışıyla ve dinleyicisiyle 'yılın en çok satan albümleri' listesinde yer alan on yedi albümü olan, her biri binlerce-on binlerce kişilik salonlarda (Türkiye ve Avrupa ülkelerinde) sayısız konserler yapmış, her biri kendi dalında '**Yılın Erkek Şarkıcısı**' unvanı taşıyan onlarca ödülün sahibiyim.

Kırk iki yaşına kadar bu ülkede Türkçe düşünmüş, Türkçe şarkılar yapmış ve Türkçe söylemiş birisiyim. Kendisini hiçbir yere ait göremeyecek kadar dünyalı, duygularını hiçbir biçimde daraltmayacak kadar evrensel yaşayan bir müzik adamıyım. Dünyanın bütün dillerini-dinlerini-uluslarını ve onların kültürlerini, inançlarını ve şarkılarını sevecek ve onlara hoşgörülle bakacak kadar büyük bir yüreğin sahibiyim. Bir ödül daha aldım ve bütün hayatım değişti. Bilinen ve bilinmeyen bazı güçler tarafından bir gecede '**hain**', '**bölücü**', '**yavşak**', '**cahil**', '**fikirsiz fikir suçlusu**', '**şaklaban**' ilan edildim.

Türkiye'de '**medya**'yı temsil eden herkesin bir arada olduğu bir mekânda bana verilen ödülü alırken şarkılarımı bestelemem sürecinde beni motive eden bütün dinamiklere, yani yaptığı olumlu çalışmalarla **İnsan Hakları Derneği**'ne, annelere olan hassasiyetimden ve bıkmadan-usanmadan kayıp evlatlarını arama çalışmalarını sürdüren ve benim gözümü yaşartan **Cumartesi Anneleri**'ne, basına emek veren herkese ve bütün Türkiye halkına teşekkür ettim. Ve bütün basının bir arada olduğu, haber alma haklarını eşit bir biçimde kullanacakları bir platformda doğal hakkımı kullandım ve orada bulunan hiçbir mantıklı insanın tersinden anlamayacağını zannettiğim yeni albüm çalışmamdan ve yeni repertuarımdan söz ettim. Benzeri bir durumu farklı bir ülkede ve farklı bir sanatçı için tahayyül etmeye çalışın. Bilmediği bir dilde ilk defa şarkı söylemek isteyen bir sanatçı, magazin basını açısından '**haber**' değeri taşımaz mı? Ben bu açıklamayı sizce başka hangi zeminde yapmalıydım? Magazin gazetecisi arkadaşlar bunu nasılsa benimle bire bir konuşup haber yapacaklardı. Bu ülkede nelerin '**haber**' olduğunu hatırladığınızda bana mutlaka hak

* <https://www.facebook.com/notes/sadece-ahmet-kaya/ahmet-kayan%C4%B1n-mahkeme-savunmas%C4%B1-1999/10150168027784132>

verecek ve bunda boşuna başka bir amaç aramayacaksınız; çünkü başka bir amaç yok.

İddia makamına temel oluşturan ve dünyanın hiçbir uygar ülkesinde, hiçbir hukuk devletinde 'suç' unsuru taşımayacağını düşündüğüm tavrım ve cümlelerim şöyleydi:

"Önümüzdeki günlerde çıkaracağım yeni albümümde, Kürt asıllı olduğum için Kürtçe bir şarkı yapacak ve ona klip çekeceğim. Aramızda bu klipi ekranlarında yayımlayacak yürekli arkadaşların olduğuna da inanıyorum; ama eğer yayımlamazlarsa Türkiye halkıyla nasıl hesaplaşacaklarını da bilemiyorum." Ben bu cümleleri magazin basınının ve sanatçıların olduğu, yani kendi dünyamız diye nitelendirdiğim bir topluluğun önünde ve bir kapalı salon toplantısında söylüyorum; çünkü bu sadece müzik ve magazin basını çevresini ilgilendiren bir durum. Bu durum dikkate alındığında ben nasıl bütün bir halkı "kin ve düşmanlığa tahrik" etmiş olabilirim? Eğer böyle ise, bana sırf bu açıklamamdan dolayı **'bölücü', 'hain', 'düşman'** diyen ve oradaki insanları tahrik eden birkaç kişi (Kürt asıllı olmam sebebiyle) beni kendilerinden ayırarak halkı **'sınıf, ırk, din, mezhep ayrımı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik'** etmiş olmuyorlar mı? Yoksa beni dinleyen milyonlarca insan **'halk'** değil mi? Sayın Mahkeme, bunun hiçbir mantıklı açıklaması yoktur.

Üstelik son cümlelerim tamamen güler yüzlü ve içinde espri taşıyan bir içeriğe sahipti. Zira, kamu oyunun da bildiği gibi birçok televizyon kanalı video klipleri para karşılığında yayımlamakta; ama halkın sevdiği ve talep ettiği bazı sanatçıların çalışmalarında bu mekanizma işlememektedir.

Bu cümle tamamen oradaki televizyon yöneticilerine yönelik esprili bir mesaj niteliğindedir.

Öte yandan **'Kürt'** kelimesini duyduğu anda kabalaşan bazı **'ilkel'** insanların **'yuhh', 'bölücü'** gibi onur kırıcı ve tahrikkar lafları üzerine sinirlenerek bu realiteyi, yani bu ülkede Kürtlerin de yaşadığı gerçeğini kabul etmeleri gerektiğini ve kabul etmeyenlerin tepesinden inmeyeceğimi söyledim; çünkü bana göre **'kardeşlik'** değerini bu tahammülsüz insanlar çiğniyor ve kültürleri tam da bunlar bölüyordu. Kaldı ki **'Tepelerinden inmeyeceğim.'** sözünün nasıl yorumlandığı değil, benim kastettiğim önemlidir. Zira bir sanatçının sahip olduğu en büyük silahı şarkıdır. Şarkılarımı söylemeye devam ederek tepenizde olacağım anlamına gelen bu sözler benim tamamen bireysel tepkimdir ve bundan başka bir sonuç çıkarılmasını da şahsıma yönelik büyük bir önyargı olarak görürüm.

Haber değeri niteliğinde başka bir dilden (örneğin İtalyanca, Arapça ya da İngilizce) şarkı söyleyeceğimi açıklasaydım, sizce yine benzeri nitelemelere maruz kalacak

mıydım? Hayır! Oysa, gündelik hayatımızda her an yanı başımızda duyduğumuz bu dili bilmediğim halde, bilen ve konuşan milyonlarca insanla aynı topraklar üzerinde yaşıyor olmam gibi nesnel bir gerekçeden yola çıkarak bu dilden bir tek şarkı söyleme isteğim, benim milyonlarca dinleyicim, bütün bir Türkiye halkı ve en önemlisi çocuklarımın gözünde '**bölücü**', '**vatan haini**' gibi çok acımasız kavramlarla nitelenmemen neden olmalı mıydı sizce? Peki, bu nasıl bir kardeşlik anlayışı? Benim bir başka dilden bir tek şarkı söyleyeceğimi açıklamam, ülkenin ve neredeyse dünyanın gündemiymiş gibi, gazeteler tarafından sekiz sütuna manşet yapıldı. Bu nasıl bir tahammül ve hoşgörü anlayışıdır? Bu koparılan fırtına neticesinde bugün burada bulunuyor olmam ve Yüce Mahkeme'yi böyle bir dava ile meşgul ediyor olmam benim ayıbım mı?

Sayın Mahkeme;

Ben bugüne kadar hep toplumcu şarkılar söyledim. Ülkemde iyiye gitmeyen her şeyin karşısında oldum ve bunu açık sözlülükle yaptım. Düzelmelerini istediğim her konuda duygumu da, düşüncemi de şarkılarımla dile getirdim ve annemin deyimiyile '**dilimi tepeme çekip**' susmayı dürüstlük gibi görmediğim için yeni şarkılarımla da aynı içerikte olacaktır.

Bugüne kadar yapılan yüzlerce konser sözleşmesinde, ben yapılan sözlü ya da yazılı anlaşmaların hiç doğrudan tarafı olmadım. Benimle birlikte çalışan menajer, danışman ve organizasyonlardan sorumlu ekibim benim adıma ve beni temsilen yapılan teklifleri değerlendirip karar verdiler. Bana düşen, bütün diğer profesyonel sanatçıların yaptığı gibi istenen gün ve saatte sahne almak ve şarkılarımla söylemektir; ama ben bu konserlere beni kimin davet ettiğini bilirim ve bu konudaki hassasiyetimi benimle çalışan ekip de bilir. Buna rağmen, özellikle Avrupa ülkelerinde yapılan konserlerde salonun dekoru, güvenliği ya da denetimi gibi benim çok dışımda seyreden bu gibi işlerden de ben mi sorumlu olmalıyım? Veya ne kadar titiz davranırsam davranayım, çıktığım sahnede asılı duran bir panoyu fark etmemem, fark etsem bile bu, benim o panonun içeriğini paylaştığım ya da bundan sorumlu olduğum biçiminde mi yorumlanmalı?

Gündemi yakalayamayan medyanın yarattığı bu yapay gündem ve abartılan bu gereksiz tepkilerin içini açtığınızda, karşınızda bir yandan müziğini yapan; ama diğer yandan da düşüncelerinde iki yüzlü davranmayan muhalif bir **Ahmet Kaya** mı görürsünüz, yoksa yaratılmaya çalışılan başka bir **Ahmet Kaya** mı?

Sayın Mahkeme;

Sizin yürek gözünüz bunların hangisini görür?

Yargılanmam sürecinde, suçlandığım konulara ilişkin gerçek kanıtlar istiyorum. Aylardır ülke ya da dünya medyasına hiçbir açıklama yapmadım; ama benim bir örgüte

yardım ettiğimin ya da ülkemi bölmek istediğimin, hukukun gerektirdiği ciddiyette belgelenmesi gerekiyor; çünkü evrensel hukuk normları düzleminden baktığınızda, bu ülkenin imajının birkaç hırçın insan ve mevcut durumu abartan bazı yayın organları nedeniyle ve bu kadar basit bir biçimde bir kez daha zedelenmemesi gerekiyor. Bu dosya nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, ülkemizin hukuk değerlerinin olduğu bütün bir hukuk tarihi içinde yerini alacağı için soruyorum:

Şarkı söylemek ve duygularını açıklamaktan başka hiçbir eylemi olmayan profesyonel ve popüler bir sanatçının, '**yardım ve yataklık**' gibi, '**bölücülük**' gibi ağır ithamlarla karşı karşıya bırakılması kesinlikle çok ciddi bir suçlamadır ve mutlak surette aynı ciddiyette kanıtlar gerektirmektedir. Aylardır çok kolay bir biçimde kullanılan '**bölücü**' nitelemesinin benim, çocuklarımın, ailemin ve halkın gözünde on beş yıllık bir 'duruş'un ayaklar altında ezilmesinin yol açtığı mağduriyetimi kim telafi edecek? Bu suçlamalardan sonra, bunca yıldır emek verdiğim kasetlerim (ki içlerindeki şarkılar benim çocuklarım gibidir) kırıldı, yerlere atılıp çiğnendi, yasaklandı, toplatıldı, yakıldı. Medyanın yarattığı bu toplu cinnet halinden Türkiye'nin fayda göreceği mi umuluyordu? Çocuklarımın birer öğrenci olduğu da dikkate alındığında, onların arkadaşları ve okullarında oluşan sosyal çevreleri içersinde, bu acımasız basın oluşturduğu peşin infaz ve onların sırtına yüklediği bu kocaman yükün ya da onların beyinlerinde yol açtığı tahrifatin hesabını bana kim verecek?

Sayın Mahkeme;

İddianamenin ikinci sayfa, birinci paragrafında yer alan düşüncelere cevap vermek istiyorum: Benim doğum günüm Cumhuriyetin ilan edildiği tarihle örtüştüğü için, Cumhuriyetin benim hayatımda daima özel bir anlamı olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içersinde yaşayan tüm insanların birbirleriyle sorunsuz ve kardeşçe yaşaması gerektiği konusundaki düşüncelerim Sayın Savcının düşünceleri ile aynıdır.

Mahkemenize sunduğum video kasetinde yer alan, 1998 yaz ayları boyunca ülkenin birçok kentinde on binlerce insana şarkı söylediğim, bu konserlerde de vurguladığım ve savunduğum bir cümlem vardır: "**Ben Türkiyeli bir demokrat ve devrimci olarak söylüyorum: Biz bu ülkeyi böldürtmeyeceğiz!**" Buna rağmen, sanki konserlerdeki sözleri söyleyen sanatçı ben değilmişim gibi, iddianamede bunun tam tersi bir düşünceye yer verilmiştir.

Sayın Mahkeme;

İddianamenin temeli, bana göre bazı televizyon kanallarının bir ödül töreni gecesinde söz ettiğim yeni albüm çalışmamdan ibaret olan sözlerimi, altında başka amaçlar araya-

rak dizi film haline getirmesidir. Benim, halktan on binlerce insanın olduğu bir konserimde, taraf bir insan gibi konuşmam ya da bana yapıldığı gibi bir ayrımcılık yapmam söz konusu olsaydı (ki bugüne kadar asla olmamıştır) Sayın Savcının iddialarım bir an ben de haklı bulabilirdim. O geceye ilişkin video kasetler bir kez daha ve sağduyu ile incelendiğinde, orada yapılan ayrımcılıktan benim canımın yandığı, inanılmaz derecede hakarete uğradığım ve mağdur edildiğim görülecektir.

İddianamenin ikinci sayfasındaki ikinci, üçüncü ve dördüncü paragraflarda açıklanan düşüncelerle ben değil, sadece Kürt asıllı olmamdan yola çıkarak beni incitmeye çalışanlar muhatap olmalıdırlar; çünkü daha kelimeyi ilk duyuşlarında bağırarak gerilim yaratanlar ve oradaki sağduyu sahibi insanları tahrik etmeye çalışanlar, oradaki birkaç kişiden ibarettir. Yeni albümümde söz ederken seçtiğim kelimeler ve gösterdiğim dikkate rağmen, oradaki birkaç insanın hırçınlığı ve bazı medya mensuplarının kendi televizyon kanallarında bunu fazlasıyla abartmaları, beni kocaman bir toplumun önünde **'hain'** ilan ederek rencide etmeye çalışmalarının arkasında, asıl ben başka şeyler görüyorum.

İddianamenin beşinci paragrafında yer alan ve bazı yayın organlarınca değiştirilerek ve tahrif edilerek, hatta başka anlamlar yüklenerek yer verilen **"Ben Kürt asıllı olduğum için bu albümümde Kürtçe bir şarkıya yer vermeyi ve ona bir klip çekmeyi düşünüyorum."** biçimindeki cümlemi (ki doğru biçimi budur) bu en yalın haliyle yorumlarsanız, bunun çok doğal bir açıklamadan başka bir niyet taşımadığını göreceksiniz. Bu kadar net bir cümleyi hiç kimse canının istediği gibi yorumlamamalı ve ona başka anlamlar yüklememelidir. Öyle bir yaklaşımdan benim başka sonuçlar çıkarmam ve başka niyetler beklemem en doğal hakkım olacaktır sanıyorum.

Dünyanın herhangi bir yerinde, diyelim ki Amerika'da bir şarkıcı **"Ben blues veya jazz söyleyeceğim."** dediğinde kendi halkını **'açıkça ırk ayrımı yapmaya tahrik etmiş'** mi olacaktır? Kaldı ki müzik, evrensel bir dildir. Hangi dilden söylenmiş olursa olsun, bir şarkı bir halkı bölmez. Bana yönelik saldırıların sahipleri eğer biraz vicdan muhasebesi yaparlarsa, **"biz ve onlar"** ruhundan kendilerini biraz daha arındırırlarsa bundan bütün bir toplum fayda sağlar.

O ödül gecesini içeren kasetler biraz daha vicdanî bir pencereden izlenirse Sayın Savcı'nın dediği gibi orada bulunan **'seçkin sanatçı ve davetlilerin'** değil, sadece birkaç kişinin hakaretleri ve gerçekten ayrımcılık içeren cümleleri daha iyi fark edilecektir. İşte o zaman da bu davanın ülkenin ve Sayın Mahkemenizin gündemini boşuna meşgul ettiği açıkça görülecektir.

İddianamenin ikinci sayfa, yedi, sekiz ve dokuzuncu paragraflarında sözü edilen konser 1993 yılında değil, hatırladığım kadarıyla 1994 yılında Berlin'de Demokratik Esnaflar Birliği'nin düzenlediği bir konser olabilir. 1993 yılında sanatçı arkada-

şım **Zuhal Olcay**'ın da olduğu bir turne kapsamında Berlin'de bir konser daha yaptım ve o da bir örgüt değil, profesyonel bir organizasyon tarafından düzenlenmişti. Daha önce de belirttiğim gibi ben dünyanın her yerinde şarkılarımı söylerim. Benim organizasyonlarımı belirleyen ekibim, anlaşmalarını profesyonel bir zeminde sözlü ya da yazılı olarak yapar ve ücretini alır. Kırk iki yaşında iki çocuk babası bir insan olarak hayatımı müzik yaparak kazanıyorum. Profesyonelim, bu ülkede vergi mükellefiyim ve yılda ortalama bir albüm ve birkaç halk konserinden elde ettiğim kazancım dışında hiçbir gelirim yoktur. Benim hayata ve çocuklarıma karşı kırk iki yıldır biriktirdiğim sorumluluklarım var ve emeğimi asla çiğnetmem. Bir tek örgüte tek kuruş maddî desteğim olmamıştır ve böyle bir iddiayı da asla kabul etmem.

Konserlerime toplumun her kesiminden ve her yaştan binlerce-on binlerce insan gelir. Bunların hiçbirinin siyasî ya da etnik kimliğinden ya da münferit davranışlarından ve taşkınlıklarından sorumlu olmam beklenemez sanırım. Binlerce insanın karşısında şarkı söyleyecek olmanın yarattığı ön heyecanla konser salonuna sahne sıram yaklaştığında gider ve kuliste sahneye çağrılmayı beklerim. Ancak bir sanatçı olarak, on binlerin önünde konser verirken birtakım insanların ya da grupların benim konserimi ve benim sahnemi başka amaçlarla kullanmasına izin vermem ve vermedim.

Bu anlamda bir kez daha altını çizerek belirtiyorum:

İddianamenin suçlamaya esas aldığı, **Hürriyet Gazetesi**'nin **14 Şubat 1999** tarihli sayısında yer alan "**Ayıp Ettin Gözüm**" başlıklı haber gerçekleri yansıtmamaktadır. Yukarıda da belirttiğim gibi, 1993 yılı sonbaharında sanatçı arkadaşım **Zuhal Olcay**'ın da olduğunu hatırladığım bir Avrupa turnesine orkestramla birlikte katıldım. Berlin dahil Avrupa'nın birçok kentinde bu arkadaşlarımla birlikte konserler verdim. Bu konserler arasında Almanya'da sadece PKK'nın katıldığı ve' **Kürt İşadamları Derneği**' adlı bir kuruluşun düzenlediği ileri sürülen bir konsere katılmadım. Böyle bir derneğin gerçekte var olup olmadığını dahi bilmiyorum. Söz konusu gazete haberi üzerine yaptığım araştırmada 1994 yılı başlarında Berlin'de '**Demokratik Esnaflar Birliği**' adlı bir kuruluş tarafından düzenlenen bir geceye katıldığımı tespit ettim. Geceyi düzenleyen '**Demokratik Esnaflar Birliği**' tarafından gönderilen yazıda da belirtildiği üzere, bu gecenin hiçbir örgüt ya da başka bir kuruluşla ilgisi bulunmamaktadır. Bu kuruluş, hatırladığım kadarıyla Berlin'deki tüm yabancı esnafların bir araya gelip oluşturduğu bir meslekî kuruluştur.

Savcılık ifademde de belirttiğim gibi, sahne sıram gelinceye kadar sahneyi daha önceden görme şansım yoktu. Sahneye çıktıktan sonra fotoğrafta yer alan pankartı görsen dahi hiçbir şey yapamazdım. Konseri iptal etmem halinde salonu dolduran ve benim şarkılarımı dinlemek için gelmiş binlerce dinleyicinin haklı tepkisini alacak ve gecenin o atmosferinde, o salondan rahatlıkla ayrılabilmem bile mümkün olmay-

caktı; ama sahneden fark ettiğim kadarıyla salonun çeşitli yerlerinde asılı başka pankartlar da vardı; fakat sahne ışıkları ve yüksek spotlardan dolayı benim onların içeriğini de görebilme şansım yoktu. Her zaman olduğu gibi kendi şarkılarımı söyledim ve sahneden ayrıldım. Bütün titizliğime rağmen bu konser sırasında çekilmiş olması mümkün olan fotoğrafın yıllar sonra ve tamamen gerçek dışı bir haberle birlikte kullanılması beni üzdü. Böyle bir fotoğrafın varlığı ve bunun bugüne kadar yayımlanmaması hiçbir ciddi habercilik anlayışıyla bağdaşmaz ve haberin gerçek dışı oluşunu ve başka amaçlara yönelik bir yayıncılık anlayışı olduğunu açıkça ortaya koyar. Bununla ilgili takdiri Sayın Mahkemenize bırakıyorum.

Dünyanın her yerinde bütün sanatçıların sahnede kendilerini ifade edebilmek için kullandıkları bir beden dili ve şaline showları vardır. Türkiye'de ve başka ülkelerde verdiğim bütün konserlerimde salonun dolu olması ve dinleyicinin coşkusunu kendi kişisel başarımlarım olarak yorumladığım için, halkı simgesel olarak zafer ve barış işareti yaparak selamlarım. Bu, bana mal olmuş ve bilinen en tipik sahne selamıdır. Buna bazı televizyon görüntülerinde mutlaka sizler de rastlamış olmalısınız. Kaldı ki bu işaret dünyanın her yerinde politikacılar, sanatçılar, sporcular gibi, toplumun her kesiminden insanlarca kullanılan bir simgedir. Son günlerde Kosova'dan Sırp tarafından göç ettirilen Arnavutlar ve onların çocukları tarafından da sıkça kullanılan bu işaret, victoria kelimesinin ilk harfini ve çoğu yerde de barışı simgeler. Hayatını iyiliğin ışığıyla korumaya çalışan benim gibi biri yaptığı için bu işarete başka hiçbir anlam yüklenmemeli ve bu, başka türlü yorumlanmamalıdır.

İddianamenin ikinci sayfa, dokuzuncu paragrafında yer alan şarkı sözlerini, Türkiye'deki birçok konserimde de bu şekilde değiştirerek söyledim. Bu küçük değişiklikten başka anlamlar çıkarılmasına sadece çok şaşırıyorum. Bütün samimiyetimle şunun bilinmesini isterim ki bunu yaparken başka bazı şeyler hedefliyor olsam, benim kadar sözünü sakınmadan söyleyen bir insan takdir edersiniz ki bu kadar dolaylı bir yola başvuramaz, "**şimdilik hoşça kal yaban çiçeğim yasal mermisiyle bir komiser yaklaşmakta**" biçimindeki orijinal sözleri, "**şimdilik hoşça kal yaban çiçeğim yasal mermisiyle bir TC yaklaşmakta**" şeklinde söylemem, kanımca iddianamedeki gibi yorumlanamaz. En yalın haliyle; mermiyi polis kullanır, polis Türkiye Cumhuriyeti'nin polisidir ve devletin polisini şarkının sözel kalıbı içerisinde bu şekilde ifade etmemden nasıl farklı bir sonuç çıkarılabilir? Çünkü şarkıdaki sözün özü şudur: '**Yasal mermisi ile Türkiye Cumhuriyetimin bir komiseri yaklaşmakta**'. '**Başım Belada**' adlı bu şarkımın bir başka yerinde; "**üstelik göğsümde, yani tam şuramda, kirli sakalıyla bir eşkıya gezinmekte**" yerine, "**üstelik göğsümde, yani tam şuramda, kirli sakalıyla bir gerilla gezinmekte**" dersem, bunun sakıncası ne olabilir? Her ikisi de dağlarda yaşar ve sakalları kirlidir. Kaldı ki şarkının bütünü dikkate alındığında, şarkıdaki mizah ve ironi zaten görülecektir. Sevgili **Can Yücel**'in '**Sevgi**

Duvarı' adlı şiirinde, '**sidikli kontes**' diye bir nitelemesi vardır. Yıllar önce ben bu şiiri bestelediğimde denetimden geçirilmemiş ve onu '**pasaklı kontes**' biçiminde değiştirdiğimizde bu çok önemli (!) sakıncayı ortadan kaldırmıştık. Bu örneği, hukuk tarihi kendi komedisini yazdığına malzeme olması açısından verdim. Dünyanın uğraştığı ve çözüm bulmaya çalıştığı hayati konularla bizim mahkemelerimizin gündemini işgal eden konular karşı karşıya getirildiğinde, ülke olarak dünyanın gidişatını neden çok geriden takip ettiğimiz daha iyi anlaşılabilir ve sıradan bir şarkı sözüyle bir ülkenin bölünebileceği kompleksinden artık herkes kurtulabilir diye verdim. Bu durumdan benim çıkardığım sonuç şu: Demek ki bundan böyle sahne showlarımda bunun bir parçası olarak, kendime ait şarkıları biraz değiştirip söylerken ciddi bir çekince yaşayacağım. Örneğin bir şarkımda; "**örselendi aşklarım, üstelik çok uzak bir diyardayım**" sözlerini, konser verdiğim yere göre '**Hamburg**'tayım ya da '**Bayburt**'tayım şeklinde yorumlamaktaydım. Bir başka şarkımda; "**O mahur beste çalar, müjganla ben ağlaşırız**" (ki müjgan burada kirpik anlamında kullanılmıştır) biçimindeki sözleri "**Ayten'le ben ağlaşırız.**" biçiminde değiştirerek söyleyebiliyorken bundan böyle söyleyemeyeceğim anlaşılıyor. Peki, size göre kendimi böyle daha mı özgür hissedeceğim?

Sayın Mahkeme;

Bir sanatçıya soluk alabileceği alanlar bırakılabilir ve her '**durum**'dan vazife çıkarılmamalıdır. Eşiğinde olduğumuz yüzyıl umarım sanatın ve sanatçının önünü bu anlayışa yer vermeyecek kadar açacaktır.

Yıllardır konserlerinde ısrarla "**Biz bu ülkeyi böldürtmeyeceğiz.**" diyen bir müzik adamını, yüzlerce yurtiçi ve yurtdışı konserlerinden sadece birinde sahneye bizzat bir harita asmış ve onun önünde "**Biz bu ülkeyi böleceğiz.**" demiş gibi bir mantıkla suçlamak ve bu mantıkla hazırlanmış bir iddianame ve 10.5 yıl gibi bir ceza talebi ile yargılamak, vicdanî temele dayalı hiçbir hukuk mantığına sığmaz.

Başkalarının üstü örtülü bir biçimde kabul ettiği ya da söylediğini, ben her zamanki açık sözlülüğümle bir kez daha söylüyorum:

Bizler bu ülkede yaşıyoruz. Bu ülkenin gerçeklerini içimize sindirebildiğimiz oranda bu ülkeye ve çağdaş insana yaraşan bir tavır içersinde olacağımıza ve bunun barış ve kardeşlik gibi güzel ve insanî erdemleri oluşturacağına inanıyorum.

Sayın Mahkeme;

Bir davayı daha arşivlerinize kaldırmadan, ek'te size sunduğum ve bu ülkede böyle düşünen aydınların varlığından sevinç duyduğum;

- 21 Şubat 1999 tarihli **Radikal** gazetesinde, **Yıldırım Türker**'in "**Ne Yapmalı**" başlıklı yazısını,

- 18-24 Şubat 1999 tarihli **Aktüel** dergisinde **Defne Asal** imzası ile yayımlanan "**Sen Demirel misin be Ahmet**" başlıklı yazıyı,

- Şubat 1999 tarihli **Radikal** gazetesinde, **Arda Uskan** imzalı "**Ayıptır Ayıp**" başlıklı yazıları, bu ülkede hoşgörü ve nesnel bir bakış açısından payımıza ne kadar düştüğünü anlamak açısından hassasiyetle okumanızı talep ediyorum.

Bütün eylemi şarkı söylemek olan bir insan olarak bu '**ülkeyi bölme**' safatasından bir an önce arındırılmak ve yine bu ülkenin **Ahmet Kaya**'sı olarak dinleyicilerime, şarkılarıma, çocuklarıma, olağan hayatıma dönmek istiyorum.

Son olarak;

Çağımızda, dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir sağduyuya, hiçbir yargı vicdanına ya da evrensel hukuk çerçevesine oturtulamayacak olan bu yargılamadan beraatimi talep ediyor; bir repertuvar açıklaması ve bugün gündeme getirilen, ama yıllar önce yapılmış ve tam olarak anlaşılamayan bir konser görüntüsünden yola çıkarak beni '**bölücü**', '**hain**', '**yavşak**' diye nitelendirenleri, bir gün aynı kısır ve çağa yakışmayan yaklaşımlarından kendilerinin ya da (hiç dilemem) çocuklarının zarar görmemesi ümidiyle **ŞİMDİLİK** kendi vicdanlarıyla baş başa bırakıyorum.

Takdir Mahkemenizindir.

Saygılarımla..

Ahmet Kaya